

Arrest

nr. 94 938 van 11 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 24 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. LENTZ loco advocaat D. ANDRIEN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Feni (Bangladesh). Sinds 2001 zou u betrokken zijn bij de 'Bangladesh Nationalist Party' ("BNP"). In mei 2009 zou u 'organising secretary' geworden zijn voor de "BNP" te Feni. Door uw politieke activiteiten zou u bedreigd geweest zijn door de 'Awami-League'. In mei 2009 zou u valselijk beschuldigd geweest zijn van illegaal wapenbezit door de 'Awami-League'. Er zou reeds een vonnis uitgesproken zijn. In juni 2009 zou valselijk beschuldigd zijn van smokkel, door de 'Awami-League'. In januari 2010 zou u Bangladesh verlaten hebben. Over land zou u naar India gereisd zijn. U zou vervolgens doorheen Pakistan, Irak, Iran en Syrië over land gereisd zijn. Over land zou u naar Libanon gereisd zijn. U zou vijf tot zes maanden in Libanon verbleven hebben. Vervolgens zou u naar Griekenland gegaan zijn. U zou meer dan zes maanden in Griekenland verbleven hebben. Van Griekenland zou u naar Italië gereisd

zijn. Vanuit Italië zou u naar Frankrijk gereisd zijn. U zou twee maanden in Frankrijk hebben verbleven. Per trein zou u naar België zijn gereisd. Op de trein zou u gearresteerd zijn door de spoorwegpolitie bij een administratieve controle op 23 oktober 2012. U vroeg in België asiel aan op 26 oktober 2012. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een kopie van uw identiteitskaart, een kopie van uw geboorteakte dd.27/04/2009, een kopie van uw geboorteakte dd.10/10/2010, een kopie van uw nationaliteitsakte dd.10/10/2010 en originele nieuwsartikelen (5).

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Uit informatie verkregen van het United Kingdom Border Agency (UKBA), waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat u een visum heeft aangevraagd en ook verkregen heeft voor het Verenigd Koninkrijk (VK). Dit visum werd uitgereikt op 20 oktober 2010 (zie document 1, blauwe map).

Vooreerst hebt u deze informatie bij uw asielaanvraag en in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België bij de "DVZ" immers dat (a) u nooit in bezit bent geweest van een paspoort, (b) dat u nooit elders in de Europese Unie (EU) verbleef of in het bezit was van visa of verblijven in andere lidstaten van de EU én (c) dat u Bangladesh verliet in januari 2010 (zie verklaring "DVZ", punt 23-36). Daarnaast hebt u ook tijdens het gehoor op het CGVS in eerste instantie deze verklaringen volgehouden. U stelde enkel dat u wel over een paspoort beschikte maar u zou nooit een visum hebben aangevraagd of verkregen. U zou Bangladesh in januari 2010 hebben verlaten en u zou nooit in het buitenland hebben verbleven (zie gehoorverslag CGVS p.3, p.8 en p.9). Er kan dan ook worden vastgesteld dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden. U verzweeg deze feiten niet enkel, u heeft er ook over gelogen. Uw leugens over zulke cruciale elementen ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid, waardoor er geen geloof meer kan worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas.

*Pas na confrontatie door het CGVS met de informatie van het UKBA, heeft u toegegeven te hebben gelogen over een verblijf in het VK en over uw vertrekdatum uit Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.15). Op **20 oktober 2010** zou u Bangladesh hebben verlaten en naar het VK hebben gereisd. Op 15 of 16 augustus 2012 zou u het VK verlaten hebben en twee maanden in Frankrijk hebben verbleven (zie gehoorverslag CGVS p.15). U verklaarde te hebben gelogen omdat u geen keuze had, u wilde niet terugkeren naar Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.16). Dit is echter geen afdoende reden gezien u zelf verantwoordelijk bent voor uw afgelegde verklaringen. Er dient in dit kader nog op te worden gewezen dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.*

Vervolgens stelde u dat uw asielrelaas waarachtig was en dat er twee valse rechtszaken hangende zijn tegen u in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.16).

Het CGVS merkt op dat uw verklaringen over de twee beweerde valse rechtszaken niet overtuigen. Uw kennis aangaande beide rechtszaken over elementaire gegevens was minimaal. Wat de eerste beweerde rechtszaak dd. mei 2009 betreft, stelde u dat er reeds een vonnis werd geveld (zie gehoorverslag CGVS p.10). U weet niet wanneer het vonnis werd uitgesproken of welke straf u zou verkregen hebben (zie gehoorverslag CGVS p.11). U wist ook niet welke documenten reeds werden uitgevaardigd. U kende noch de naam van de rechter, noch onder welk wetsartikel u werd beschuldigd (zie gehoorverslag CGVS p.11). U herhaalde steeds dat u geen details kent maar dit zijn essentiële elementen (zie gehoorverslag CGVS p.11). Aangaande de tweede beweerde rechtszaak dd. juni 2009 kon u enkel stellen dat de klacht vijf of zes maanden geleden werd overgebracht naar de rechtbank (zie gehoorverslag CGVS p.12). Op eenvoudige vragen zoals de naam van de rechter, de

naam van de 'investigating officer', welke documenten werden uitgevaardigd of wanneer de eerste hoorzitting plaatsvond; bleef u steeds het antwoord schuldig (zie gehoorverslag CGVS p.12 en p.13). Hierbij dient eveneens opgemerkt te worden dat u geen enkel juridisch document neerlegde ter staving van de beweerde rechtszaken. Het is opmerkelijk dat u zo weinig afweet van de beweerde rechtszaken gezien u nog meer dan een jaar nadat de laatste beweerde rechtszaak werd ingediend in Bangladesh verbleef (zie gehoorverslag CGVS p.15). Daarenboven beweerde u dat u in december 2009 reeds een advocaat raadpleegde. Hij zou u dan ook meer uitleg of reeds documenten kunnen verschaffen hebben. Daarenboven had u nog recent vanuit België contact met uw familie, uw politieke leiders én uw advocaat (zie gehoorverslag CGVS p.6 en p.17). U had op dat moment dan ook meer uitleg aan hen kunnen vragen. Het feit dat de zaken vals zijn en dat u onschuldig bent zou u net moeten motiveren om u te informeren en uw onschuld te bewijzen. Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan de beweerde rechtszaken wegens een gebrek aan kennis, interesse en documenten aangaande de beweerde rechtszaken.

Verder stipt het CGVS aan dat het niet geloofwaardig is dat iemand waartegen twee rechtszaken lopen en daarom zou worden gezocht door de Bengaalse autoriteiten, zomaar zijn land van herkomst kan verlaten met zijn eigen paspoort en onder zijn eigen identiteitsgegevens (zie gehoorverslag CGVS p.16).

U hebt ook nadat de beweerde rechtszaken zijn ingediend uw geboorteakte en nationaliteitsakte aangevraagd bij de Bengaalse autoriteiten (zie document 3 en 4, groene map). Dit alles ondermijnt uw vrees en de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u gezocht werd door de Bengaalse autoriteiten en dat er rechtszaken tegen u lopende zijn in Bangladesh.

Voorts mogen er vraagtekens geplaatst worden bij uw bewering politiek actief geweest te zijn voor de "BNP". U stelde foutief dat "BNP" staat voor Bangladesh National Party' (zie gehoorverslag CGVS p.4). U bleef vaag en algemeen over het partijprogramma van de "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.4). Gevraagd naar de vier hoofdprincipes van de partij, gaf u twee principes aan namelijk het land vredevol leiden en een goede internationale relatie onderhouden (zie gehoorverslag CGVS p.5). Dit is echter foutief en u gaf slechts twee principes (zie gehoorverslag CGVS p.5 en document 3, blauwe map). Het is merkwaardig dat u er niet eens in slaagde nationalisme te vermelden, nochtans een kerngedachtegoed van de partij en dat bovendien ook voorkomt in de naam. Zeker in het licht van uw bewering dat u sinds 2001 betrokken zou zijn bij de partij en sinds 2009 de functie uitgeoefend zou hebben van 'organising secretary'. Ook uw verklaringen hoe u mensen trachtte te overtuigen om te stemmen voor de "BNP" kan niet overtuigen. U vertelde enkel algemeenheden maar geen concrete politieke standpunten van de partij (zie gehoorverslag CGVS p.5). U legde ook geen lidkaart of dergelijke neer van de partij. Er kan dan ook maar weinig geloof worden gehecht aan uw beweerd lidmaatschap van de partij. De vijf nieuwsartikelen met foto (zie document 5, groene map) die u voorlegde waarin u afgebeeld staat bij een manifestatie, kan dit niet ombuigen. U verklaarde zelf dat uw naam niet voorkomt in de artikels en hooguit kan de foto staven dat u aanwezig was op bepaalde gebeurtenissen, voor zover de foto al duidelijk genoeg is (zie gehoorverslag CGVS p.9). Overigens is dit hoe dan ook geen bewijs van lidmaatschap van de "BNP". Bovendien legde u geen volledige kranten voor en merkt het CGVS op dat in Bangladesh veelvuldig vervalste documenten voorkomen (zie document 2, blauwe map).

Verder dient er te worden vastgesteld dat u geen asielaanvraag hebt ingediend in het Verenigd Koninkrijk hoewel u hiertoe wel de kans had. Toen u werd gevraagd waarom u dit niet gedaan hebt, antwoordde u dat u niet over voldoende financiële middelen beschikte om asiel aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS p.16). Dit is echter geen afdoende reden aangezien het Verenigd Koninkrijk gebonden is aan de kwalificatierichtlijn en dus bescherming moet bieden aan zij die dit nodig hebben. Dat u geld zou moeten hebben om asiel aan te vragen, is dan ook niet correct. U verbleef ook twee maanden in Frankrijk (zie gehoorverslag CGVS p.17). Ook in Frankrijk zou u geen asiel hebben aangevraagd (zie gehoorverslag CGVS p.17). Dat België een betere asielprocedure zou hebben, is geen afdoende reden (zie gehoorverslag CGVS p.17). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat u eerst naar België bent gereisd en daar pas een asielaanvraag hebt ingediend terwijl u hiertoe ook de mogelijkheid had in het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk (gezien langdurige verblijven in deze landen) is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de

vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen. De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw identiteitsdocumenten (zie document 1, 3 en 4, groene map) kunnen aanvaard worden gezien uw identiteit hier niet ter discussie staat. Het CGVS merkt wel op dat u verklaarde dat uw geboorteakte dd. 2009 (zie document 3, groene map) fouten bevatte aangaande uw naam en dergelijke (zie gehoorverslag CGVS p.9 en p.10). Het CGVS houdt dan ook geen rekening met de geboorteakte uitgereikt in 2009.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: vreemdelingenwet) en van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Verzoeker citeert voormeld artikel 27 en verwijst tevens naar de artikelen 197, 198 en 199 van het UNHCR-handboek die stellen dat onjuiste verklaringen op zich niet voldoende zijn om de status te weigeren en dat de interviewer de verantwoordelijkheid heeft om deze verklaringen in het licht van de omstandigheden van elk dossier te interpreteren.

Verzoeker voert aan dat hij onjuiste verklaringen heeft afgelegd omdat hij heel bang was naar Bangladesh te moeten terugkeren. Nadat verzoeker de onjuistheid van zijn verklaringen heeft toegegeven, heeft hij de hele waarheid gezegd. Bovendien wijst verzoeker erop dat het afleggen van onjuiste verklaringen niet betekent dat hij in Bangladesh geen problemen zal kennen. Zijn hele asielaanvraag is waar, behalve zijn aanvraag aangaande zijn visum. Verzoeker heeft enkel over zijn visum gelogen.

Verzoeker legt zonder inventaris nieuwe stukken neer die niet vertaald zijn en verwijst in deze context naar het arrest van het Europees Hof van de Rechten van de Mens inzake “Singh et autres vs. la Belgique” van 2 oktober 2012.

Verder stelt verzoeker dat volgens artikel 48/3, §5 van de vreemdelingenwet het er niet toe doet of hij in werkelijkheid de politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot vervolging indien deze kenmerken hem door de actor van de vervolging worden toegeschreven. Aangaande zijn gebrekkige kennis van de twee rechtszaken wijst verzoeker op een gebrek aan contacten met zijn familie en op het feit dat het slechts details zijn en geenszins essentiële kenmerken die hij niet wist.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar zijn vrees gedood te worden door de Awami League.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de

afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van een eensluidende vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de bij het verzoekschrift gevoegde en niet-geïncorporeerde stukken door de Raad niet in overweging genomen.

2.2.4. Verweerder merkt in zijn nota met opmerkingen terecht op dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. In casu beweert verzoeker zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken en aanvankelijk bij het CGVS dat hij nooit in het bezit is geweest van een paspoort, dat hij nooit een visum heeft verkregen voor een lidstaat van de Europese Unie, dat hij Bangladesh verlaten heeft in januari 2010 om via India, Pakistan, Iran, Irak, Syrië, Libanon, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België te reizen (gehoorverslag CGVS, p.3 en 7-9). Slechts nadat het CGVS hem confronteert met informatie verkregen van het United Kingdom Border Agency (UKBA), waaruit blijkt dat hij een visum had aangevraagd en verkregen heeft voor het Verenigd Koninkrijk (zie administratief dossier), geeft verzoeker toe gelogen te hebben over een eerder verblijf in het Verenigd Koninkrijk en zijn vertrek uit Bangladesh in oktober 2010. Zijn initieel bedrieglijke verklaringen tonen aan dat verzoeker getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden en doen dan ook in hoge mate afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid en het door hem aangehaalde asielaanvraag. Verzoekers verklaring dat hij “heel bang” is om te moeten terugkeren naar Bangladesh, doet geen afbreuk aan de hierboven uiteengezette medewerkingsplicht die op een asielzoeker rust en kan dan ook niet verschonend werken. Daarenboven dient te worden aangestipt dat het feit dat iemand die zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen inherent het vertrouwen in deze autoriteiten, waaraan men internationale bescherming vraagt, aantoonbaar is.

Verweerder stelt in zijn nota met opmerkingen terecht dat met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak, zijnde alle gegevens uit het administratieve dossier, algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en alle dienstige stukken, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat er omwille van zijn politiek profiel als aanhanger van de Bangladesh Nationalist Party (BNP) tegen hem twee valse rechtszaken hangende zijn in Bangladesh. Verzoekers verklaring dat hij de functie van “organising secretary” zou hebben binnen de BNP-afdeling van Feni (gehoorverslag CGVS, p. 4) is niet compatibel met zijn gebrekkige kennis van de BNP als politieke partij (gehoorverslag CGVS, p. 4-5).

Verzoekers totale onwetendheid over de vermeende rechtszaken die tegen hem aanhangig zijn (gehoorverslag CGVS, p. 10-14) maakt zijn relaas hieromtrent ongeloofwaardig. Aangezien verzoeker omwille van deze vervolgingen zijn land van herkomst heeft verlaten, mag van hem gedetailleerde informatie en een coherent relaas verwacht worden. Verweerder merkt terecht op dat verzoeker geen ernstige inspanningen heeft geleverd om zich ten gronde te informeren aangaande de tegen hem ingestelde vervolgingen. Verzoekers verklaring dat hij te weinig contact heeft met zijn familie om verdere informatie te verzamelen, is niet voldoende omdat verzoeker ook andere kanalen in Bangladesh – zoals zijn advocaat – kon gebruiken om informatie in te winnen. Bovendien wist verzoeker, ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, ook op de terechtzitting geen verdere informatie te verschaffen over de ingestelde vervolgingen tegen hem.

Dit alles klemt nog des te meer daar verzoeker zonder problemen op legale wijze met zijn eigen paspoort en onder zijn eigen identiteitsgegevens Bangladesh kon verlaten, zoals door verweerder terecht aangevoerd.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker beroept zich voor de subsidiaire beschermingsstatus op geen ander elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS